

VÁŽNĚ NEVÁŽNĚ

Jak tak přemýšlím nad úvodníkem (zítra má být Twister na schůzce, pořád mi ještě chybí Jardův zápis z Hubertovy jízdy, chybějící fotku Borůvky jsem naštěstí nafotila v pátek, když jsem chystala po Brně hru na zítřejší schůzku a Borůvku jsem potkala čirou náhodou, a do toho všeho díky Silvině Coca Cole stávkuje počítač a ne a ne vydat Ježíškovy předvánoční fotografie), vzpomínám si na svou nešťastnou kamarádku, jejíž šéf (rovněž můj dobrý kamarád), který je po těžké nehodě, chodí o berlích a je patřičně nešťastný, a tudíž protivný, byl před vánoce zvláště nepříjemný. Do uštvané předvánoční nálady jí přišel od její matky mail následujícího znění:

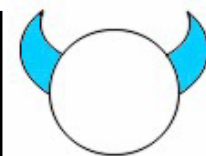
Preju kapra bez kosti, nehorlavy vanocni stromek, bezedne misy, mlcenlive deti, tolerantni partnerku/tolerantniho partnera, srozumitelne klienty, telepaticky nadane dodavatele, kolegy se smyslem pro humor a vzdy dobre naladeneho sefa. Pokud jsem na neco zapomnela, pamatujte, ze premira dobreho kazí charakter. Opravdu rust se da jen prekonavaním rozlicneho protivensvi... Oslavte dostojne Silvestra a do noveho, snad statnejsiho roku preju bezbolestne probuzeni.

V tomto duchu přeje

OBSAH

Vážně nevázně	1
Představujeme: Borůvka	2
Řemesla minulosti I.	3
Koňská balada... ..	4
Ježíšek rád kuřecí krky... ..	6
Předvánoční rukodělky	8
Grífy a figle IV. - Magnetická poduška	9
Letem světem ze schůzek aneb Co s bambulkami	10
Další program	12
Závěřík	12

TWISTER

NOVÁ ZEMĚ

č. 01/ročník 02

PŘEDSTAVUJEME: BORŮFKA

Vlastně už jsme zase pozadu. V tomto čísle představujeme Borůfku, která s námi funguje od listopadu, a do březnového čísla máme rubriku Představujeme předplacenou, protože už od prosince se na schůzkách objevují Dana a Jana, alias D&J...

???: Tak nejdříve, proč se Ti říká Bo Bo Borůfka...?

B: To bylo tak, kdysi dávno jsem chodila do oddílu Experiment při stanici mladých přírodovědců a každý tam měl nějakou přezdívku. Já mám příjmení Borovičková, takže Borovice... ale to se jim zdálo moc dlouhé a zdrobnělina zavání alkoholem, ke kterému jsem nikdy zrovna blízko neměla... a protože jsem nosila rada modrou barvu, tak mi začali říkat Borůfka, tenkrát ještě s v.

???: Proč se nyní píšeš s f?

B: Protože Borůvky by každý nacpal do knedlíků, jogurtu či marmelád a já přece nejsem jen tak k sežrání... takže se liším od těch lesních borůvek tou změnou písmen. Taky někdy říkám, že jsem Borůfka kanadská, ty mají rohy, nosí kanady a mají smysl pro kanadské žertíky...

???: Jaké máš zájmy?

B: Mě toho zajímá hodně přes přírodu, kde se dá dělat cokoli, turistiku, kolo, horolezení, voda a vůbec cestování a s tím spojená četba, ale nejen o cestování, a kromě věcí do školy, duchovní literatura, tanec, jóga, zdravá výživa, keramika a další rukodělné činnosti....a taky spát a jist...

???: A jaké jsou Tvé oddílové zkušenosti?

B: Mé začátky jsou stejně jak s mou přezdívkou s oddílem Experiment při Stanici mladých přírodovědců, kde jsme dělali všechno od přírody přes hraní divadla, poslechovky hudby, básnická tvorba - taková všehochuť...Pak jsem jeden rok pomáhala kamarádce s vedením dětí oddílu Tuláci Blansko, který byl zaměřený hlavně na přírodu, zalesácké dovednosti a hry no a teď jsem v Lize.

???: Proč sis vybrala Ligu lesní moudrosti?

B: Počátky by se daly vystopovat už v dětství, kdy jsem moc ráda četla E. T. Setona a jiné podobné knížky a toužila chodit do oddílu zaměřeného tímto směrem....Tak mě oslovil ve škole váš plakátek, kde lákáte lidi od 1 do 99 let... to je mi sympatické a blízké, připomíná mi to Wericha, který říká, že mlád je člověk duchem, nezáleží na věku....Lákají mě všechny činnosti, které se v Lize dělají, proto jsem mezi vámi... tak na brzkou sfandrovanou.

Borůfka

P. S. Tohle samozřejmě není Borůfčina fotka, jak si bystřejší z Vás jistě všimli. Fotka příště - toto je upoutávka na Lexovy vtipy, které přinese příští číslo Twisteru. Za povolení je použít děkujeme Wakiyele a samozřejmě Lexovi.

ŘEMESLA MINULOSTI I.

Za rok a půl existence kmene jsme se ještě příliš řemeslům nevěnovali. Absolvovali jsme lekci kovářství a lekci košíkářství a asi jste zvědaví, do čeho se pustíme dál. Než se ale vrhneme do dalších řemeslných dobrodružství, navrhuji si udělat trochu jasno v tom, co který řemeslník vlastně dělal. Naštěstí ne všechna řemesla, o kterých v tomto miniseriálu bude řeč, patří minulosti. Řada z nich nevymřela a některá již takřka vymřelá zažívají renesanci, byť i jen jako zájmová činnost.

A protože košíky jsou mi zatím nejbližší, začnu zde.

Ono se to nezdá, ale zpracováním větviček různého druhu se věnoval nikoliv jeden řemeslník, nýbrž rovnou TŘI.

Asi nejnámější je **KOŠÍKÁŘ**. Jeho materiálem bylo hlavně vrbové proutí a vyráběl z něj koše, košíky, nůše a ošatky.

Tentýž materiál zpracovával ale ještě **KOŠINÁŘ**. Pracoval převážně s hrubším proutím a zhotovoval z něj košiny na korby vozů a místy i kusy nábytkového charakteru. (Mimochodem, kdo jste viděli Pána prstenu, tak na začátku přijíždí kouzelník Gandalf s vozem s krásnou košinou).

Věřte nevěřte, i výroba košťat byla kdysi samostatným řemeslem. Zabýval se jí **KOŠTATÁŘ** neboli **KOŠTÁŘ**. Jeho nejoblíbenějším stromem byla bříza a z březových halouzek vyráběl známá tmavá březová košťátka, která na venkově i ve městě sloužila k úklidu (a leckde slouží dodnes, vázával je ještě můj dědeček) a navíc se používala v lázních jako masážní prostředek k lepšímu prokrvení. Vázání košťátek nás čeká také, takže se máte na co těšit.

Ještě existuje jedno řemeslo, které by někomu svým názvem mohlo vzdáleně připomenout košíkářské činnosti - je to **KORBAŘ**, který však takřka výhradně ze dřeva vyráběl korby vozů. Na jeho práci pak navázal výše uvedený košinář, když bylo třeba vůz opatřit košinou. Jestliže měla být košina nepropustná pro vodu (což se docela hodilo), nastoupil **SMOLAŘ**. Tento řemeslník měl smůlu opravdu, nikoliv obrazně. Jeho prvořadým úkolem bylo vylévat smolou sudy, ale občas smolou natíral i košiny a místy i košíky, které se po vymazání smolou docela dobře uplatnily vedle podstatně těžších věder, která se za dřevěná ucha špatně nosila. Místy se pojmem **SMOLAŘ** označoval i obchodník se smolou a kolomazí. A co že je to ta kolomaz? Jak už název říká, šlo o mazadlo na kola. Vyrábělo se z dehtu získávaného při výrobě dřevěného uhlí a nějakého tuku. Mazadlo to bylo tak odolné, že povědomost o něm hned tak nezmizí, neboť z člověčí kůže se odstraňovalo těžko, nejlépe bolestivým drhnutím pískem... Kolomaz samozřejmě vyráběl **KOLOMAZNÍK**.

Ty z vás, kteří by se chtěli problematikou starých řemesel zabývat podrobněji, odkazují na literaturu: Janotka M., Linhart K.: Zapomenutá řemesla - vyprávění o lidech a věcech, nakladatelství Svoboda, 1984 nebo od týchž autorů kniha Řemesla našich předků, nakladatelství Svoboda, 1987.

A příště? To se pustíme do kovářů. Je jich totiž víc, než by člověk řekl...

D.

KOŇSKÁ BALADA S DOBRÝM KONCEM

Wakiyela

Zrovna jsem se vyskytovala na jedné farmě v Texasu. Výjimečně večer nebylo čtyřicet ve stínu, tak jsme rozdělali oheň, uvařili kafe a jen tak klábosili. Byli jsme dost utahaný, protože celý odpoledne jsme se motali kolem koní, ale stále jsme se toho zážitku úplně nenabažili, protože jsme furt o ničem jiným nemluvili.

A nejvíc jsme mluvili o Lawových hnědákovi, protože to byl opravdu zvláštní kůň.

Law mu nikdy nedával sedlo, nemusel ho pobízet ani složitě chytat. Blesk ho poslouchal na slovo a jakmile Lawa spatřil, mohl se přetrhnout, aby byl co nejrychleji u něho. Ostatní se mu trochu smáli, že si ho nejspíš plete s klisnou, ale Law si našich přiblblých poznámek vesměs nevšímal. Možná bych měla ještě uvést, že Blesk nebyl žádnéj manekýn. Měl jen jedno oko, vobrovskou jizvu na plecích a další na bříše. Lawovi jeho vzhled evidentně nevadil, snad ho měl i o to radši, takže není divu, že si z něho všichni utahovali a o původu Bleskova image kolovala hromada fám.

Jak jsme tak seděli u ohně, Len už to nevydržel a přímo se Lawa zeptal, ať nám poví, kde k Bleskovi přišel. Law chvíli jen tak neurčitě vrčel a kouřil, ale nakonec přece jen začal.

“Jel sem tehda ze stavby, ale nákladák sem měl vzadu prázdněj. Potřeboval sem si odskočit a když sem se rozhlížel, jako že kam, voči mi padly na změt chlupů zamotanou do ostnatýho drátu ze starý vohrady. Mrtvej pes, napadlo mě, ale zvědavost mi nedala, tak sem se šel kouknout zblízka. Byl to děsněj pohled, to vám teda řeknu. Zjistil sem, že je to sotva tři dny starý hříbě s rozpáraným břichem, bez oka a s nohou zamotanou do drátů. Podle voblaku much a taky smradu sem čekal, že bude mrtvej, ale jak na něj pad' můj stín, zachvěl se. A to víte, na

4/12

farmě sem se narodil a nechat ho jen tak umírat, na to nemám povahu. Utíkal sem pro kleště, vysvobodil ho, hodil na nákladák a spěchal domů. Rovnou sme ho začali ošetřovat a taky sme zavolali veterinářovi, co se nám staral o zbytek dobytka. Anděl strážněj zrovna nespál, protože den předtím se krávkě Brelly narodilo tele, takže měla takový to mladý mlíko, co je pro novorozence životně nezbytný. A světe div se, hříbě pilo jak duha. A do týhle scény se tam objevil veterinář, prohlídl vylezly střeva a prohlásil, že na to sou zákony a že ho musí hned utratit. Jenže, zákony sou vod toho, aby se porušovali, že jo. Byl to starej kámoš a když viděl, jak tam všichni smutně sedíme a hlavně, jak se hříbě cpe, změkkl a dal nám dva dny. Dodnes

se pamatuju, jak mi tenkrát řekl: ‚Lawe, tenhle kůň je jedním kopytem v hrobě a já mu nedávám šanci. Ale jestli existuje někdo, kdo by svedl zázrak, tak seš to ty. Ale počítej s tím, že to nebude žádná sranda.‘ Pak hříbě zašil, dal mu hromadu antibiotik a že za dva dny přijde.

Na to, co následovalo, do smrti nezapomenu, protože Blesk se potil, měl horečku, pořád sem ho políval vodou a taky krmil. Za chvíli sem byl přeborník na krmení gumovou rukavicí, to teda jo. Celý ty dva zatracený dny nebylo jistý, jestli přežije. Veterinář se bál, jestli ty střeva nejsou taky poškozený. To by byl konec. Asi nebyly, protože jak začaly zabírat antibiotika, horečka ustoupila. A když doktor přišel, nevěřil vlastním očím. Blesk už se dokázal postavit a mátožně se kolíbal po stáji. ‚Vyhrál's, Lawe,‘ řekl mi tenkrát, ‚a Bůh ví, že sem tomu nevěřil.‘ A poklepal si na brašnu, ve který měl ampuli s jedem.

No, a to je tak všechno. Stala se ze mě nefalšovaná koňská máma a možná i něco víc, protože Blesk byl prvního půl roku hysterickéj, když sem se kamkoli hnul. Dokonce sem ho musel brávat i na stavbu, protože jinak odmítal žrát. Von totiž kůň dokáže být věrněj jako pes.”

Věřili jsme mu. Snad to bylo i tím, že mezitím k nám Blesk loudavým krokem přišel a položil Lawovi hlavu do klína.

5/12

JEŽÍŠEK RÁD KUŘECÍ KRKY...

Asi bych měla Ježíška zvážít, abych poreferovala o jeho zdárném směřování k řádnému zazimování. Ale protože milý Ježíšek je zvíře neposedné, nebudu riskovat, že mi z váhy vyskočí, a radši Vám povím o jeho posledních lumpárnách.

Nejoblíbenější činností našeho Ježíška je cupování rohu jeho dočasného

bydliště - kartonové krabice od pedigu. Už pokročil natolik, že by se dírou i protáhl, kdyby - krabice nestála právě tímto rohem v rohu místnosti. Po poctivém úsilí se Ježíšek probral několika vrstvami lepenky, až dorazil - ke stěně. Jeden by řek, že to ježka

odradí. Neodradilo. Usilovně pokračuje ve zvětšování díry. Snad věří, že se prodrápe i stěnou. Než k tomu dojde, doufám, že jej uložíme k opožděnému zimnímu spánku...

V rámci návštěvy veterináře s činčilou Barbuchou, který měl zánět očka, jsme se od veterináře dozvěděli, že Ježíšek může kašlat i proto, že má červy - škrkavky. To jsou červíci, kteří se do zažívacího traktu dostanou jako mrňavoučná vajíčka, tam se vylíhnou a prokousávají se tělem svého hostitele na povrch, aby tam uvolnili do okolí svá vajíčka. Při prokousávání plícemi mohou způsobit ježekův kašel. O tom, že ho to musí bolet, ani nemluvě.

A tak nám hned bylo jasné, že škrkavkám musíme obratem zatnout tipec. Veterinář nám dal stříkačku s mazlavou hmotou a bez jehly, abychom obsah stříkačky Ježíškovi vpravily do tlamičky. Napřed jsem měla dojem, že to nebude tak lehký úkol. Když jsem ale do klubička zavinutému Ježíškovi, ležícímu na zádech, chvíli šermovala stříkačkou kolem tlamičky, brzy se naštvál a po stříkačce drapsl zoubky. Než zjistil, že umělohmotová stříkačka není k jídlu, vytlačila jsem mu obsah stříkačky do tlamičky. Ani se moc nesnažil to plivat, spolknul to celkem ochotně, chvíli ještě pomlaskával a nakonec se spokojeně olízl.

Na bublinky, které Ježíček generuje nosíkem, však veterinář žádný prostředek neznal. Prý do jara bude zas v pořádku... Něco málo o tom vím, protože letošní zimu spávám pod pořádnou peřinou a u pootevřeného okna a rýmy a chřipky

se mi zatím obloukem vyhly. Jakmile bude Ježíšek spávat zase venku, určitě ho rýma pustí.

Když jsem se Ježíškem pochlubila na novoročence, ozvala se mi řada přátel a známých, aby se se mnou podělili o své zkušenosti s ježky. Tchýně si vzpomněla, jak kdysi měli doma ježka Vašnostu, an volně pobíhal po bytě a přežil pád z druhého patra. Jedna zákaznice mi vysvětlila původ Ježíškovy jizvy na nose - prý ježci rádi vylizují prázdne konzervy u kontejnerů a přitom se často pořežou. Asi má pravdu, jak

jinak by taková jizva mohla vzniknout. A tak náš Ježíšek na jaře poputuje na zahradu, kde nejsou ani kontejnery, ani konzervy, zato ale velké ostružiníště, kde najde přes léto útočiště, a velká hromada kompostu, kam se může uložit k zimnímu spánku a kde jistě bude i rád lovit. Aspoň bude komu dávat ponravu...

No, a zatímco se tady vypovídám, měli jsme návštěvu, kvůli které jsme museli ježka z pokoje pro hosty odstěhovat do garáže, kde je okolo 10°C - a

on se prostě smotal do pevného klubička a od té doby chrápe jak dřevo. Neprobudil se ani, když jsem ho podkládala polystyrénem, aby na něj od betonové podlahy nešla zima, a balila ho do Silvína hávu, ve kterém byla na Mikuláše za anděla. A tak další zprávy snad až na jaře, až se vzbudí. D.

PŘEDVÁNOČNÍ RUKODĚLKY

Ideální stav pro rukodělky je pět dětí, dva dospělí, jedno téma a dost času. Toho se nám téměř podařilo dosáhnout.

První rukodělky - nitěné obrázky - se mnou a s Borůfkou absolvovali Míša, Andy, Dan, Terka, Markéta a Šmudla. Přestože jsem nad představou této činnosti bádala půl roku, přidrželi jsme se nakonec literatury a začali nejprve s obrázky na prkénku. Záhy jsme narazili na první problém - je-li sudý počet hřebíčků, nesmí se v prvním kroku jít přesně na opačnou stranu kruhu. Je třeba zvolit aspoň jeden hřebíček bokem, jinak se neuzavře kruh po celém obvodu, nýbrž opakovaně se dělá jedna polovina. Po prvních opravách děti usoudily, že zajišťovací uzlíky jsou luxus a začaly motat pavučinu jen tak, prostým jednoduchým obtočením nití kolem hřebíčků. I tak to šlo, zejména když se člověk na práci soustředil. Jediným nedostatkem bylo, že jsme měli málo barev, takže se nám nepodařilo vytvořit patřičné barevné škály. Nicméně jsme všichni odcházeli s jedním hotovým obrázkem. Později Terka referovala, jak ještě museli zajet koupit Danovi další prkýnka, neboť jej motání sítí značně zaujalo. Návod v příloze 10. čísla loňského Twisteru by Vám měl být dostatečnou inspirací pro další, tentokrát již samostatné pokusy.

Na výrobu ozdob do vlasů dorazily Qinzy, Lenka, Sisi a Liška, z dospělých Mirka. Holky byly nakonec rády, že nás nebylo víc, protože jinak by z těch nejhezčích látek zbyl na každého jen kousek. Naučily jsme se dělat ozdobné gumičky do vlasů, stuhu a sponky a spotřebovaly jsme na to kousek tvrdého kartonu, pár kovových základních sponek od Tapiny a pár odstřížků ozdobných látek. Po prvních krocích už holky

vymýšlely samy a jejich fantazie se rozběhla na plné obrátky. Přes mé obavy, že je to brzy přestane bavit, jsme kutily skoro do čtyř.

Na poslední akci dorazili zejména ti, kteří nestihli košíkaření v říjnu - Marek, Andy, Ričí a Borůfka - a přidala se i Markéta, která už pracovala zcela samostatně. Na návštěvu přišla i Waki. Za veselého plkání vznikly docela pohledné

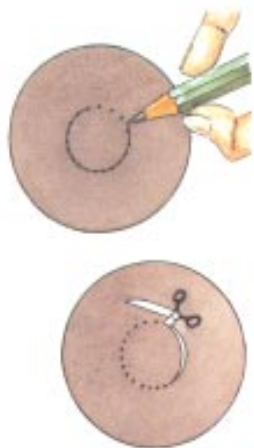
dvou- a třibarevné košíčky. Bohužel, na konci už nás tlačil čas, takže jsme se snažili dotáhnout rozdělanou práci, aby s ní děti nemusely bojovat doma samy. Nestihlo se tudíž nic nafotit, což je docela škoda, protože hotové košíky určitě za zvěčnění stály. Nejvíc mě potěšila zpráva, že Vladka, maminka Markéty, Aničky a Lukáše, se do pletení košíků pustila s patričnou vervou, takže je opět o jednoho zdatného košíkáře více.

GRIFY A FÍGLE IV. - MAGNETICKÁ PODUŠKA

Všimnete si někdy, jak se nám spousty chorob a neduhů staly jaksi normální součástí života? Doby, kdy na všechno bylo nějaké účinné mazání, jako by byly tytam. Dnes jsou na všechno drahé a neúčinné léky. A tak se s Vámi podělím aspoň o to málo účinných věcí, které znám.

O našem prvním léčebném prostředku, solární lampě, jsem psala na podzim. Od té doby začal podobnou lampu vyrábět Zepter a reference o ní jsou velmi dobré (zeptejte se např. Wakiyely). Naši druhou berličku, magnetickou podušku, jsem však zatím nikde jinde než u Magnetic Health Care s. r. o. neviděla. Jde o malou černou tvrdou podušku, ve které se po zapnutí do elektřiny střídavě vytváří a vypíná magnetické pole. Tato poduška se přiloží na tu část těla, která zrovna stávkuje (např. tvář skrývající bolavý zub, bolavá záda, namožený, poškozený či nachlazený kloub, bolavé břicho nebo hrudník obsahující zahleněné průdušky a jiné pozoruhodnosti), a nechá se po dobu 20 minut působit. Výsledky se někdy dostaví takřka obratem, jindy s odstupem několika hodin, v některých případech po několika dnech či týdnech - a někdy taky vůbec (třeba při migréně). Naštěstí takových případů není mnoho, a tak mohu magnetickou podušku (byť není zvlášť levná) jen doporučit. Díky adaptéru na autobaterii pomohla i předloni na táboře dořešit Ričíliino bolení zubů. Zájemci se mohou o adresu Magnetic Health Care přihlásit na adresách uvedených na poslední straně v tiráži.

LETEM SVĚTEM ZE SCHŮZEK aneb CO S BAMBULKAMI

Listopadové schůzky jsme zčásti strávili výrobou snových kruhů/lapačů snů. Přestože jsme se na začátku prosince dostali na schůzce ještě k slepeckému turnaji, byly prosincové schůzky dál všechny v duchu příprav na vánoce. Nejprve jsme se naučili lepit z listů starých kalendářů ozdobné sáčky na dárky a vyřadili se na rozfoukáváných obrázcích,

ze kterých lze udělat zajímavé jmenovky, pak jsme si vyzkoušeli výrobu bambulek a ozdobných lahviček, do kterých se navrství různé nudle, luštěniny, semínka aj. Mimochodem, sbírání hezkých lahviček pokračuje, neboť příští rok se

vrhneme na výrobu koupelových solí a olejů a při této příležitosti všechny zajímavé lahvičky využijeme. Poslední předvánoční schůzka byla již tradičně schůzkou s malou nadílkou. Do počtu nám chyběli jen Pepa, Terka, Dan, Mirka a Borůfka. Doufám, že příští rok bez problémů zvládneme všichni i úkol přinést jeden anonymní dáreček, který nemá být drahý, ale musí být slušně zabalený. Nicméně pod letošní vánoční miskou nebyly jen anonymní dárečky, nýbrž i dárky přinesené pro konkrétní osoby. Ani kmen nepřišel zkrátka - dostal nový stan a lepicí pistolí.

Předsilvestrovskou akci jsme nakonec odvolali, protože se všechny děti rozjeli užívat si zimních radovánek, takže bychom slavili se čtyřmi zbylými dětmi. Poučíme se a příště už do prázdnin žádnou akci plánovat nebudeme.

Lednové schůzky jsme začali luštěním názvu tajemného zeleného nerostu v rámci přípravy na březnovou víkendovku, pustili jsme se podrobněji do opakování morseovky formou různých her a mj. i morseovkového domina a čeká nás příprava na Setonův závod. To znamená, že nás morseovka, uzly, mapa a jiné už neopustí. Na schůzku 22. 1. je nachystaná návštěva výstavy o zašlé slávě samurajů v Měnínské bráně a malá hra po městě jako příprava na velkou hru po městě, kterou chystá na duben vynalézavý Piff...

Jen tak na okraj: dorazil ke mně dotaz, na co všechno lze použít bambulky. Tak tedy - na čepice, jako přívěšek na klíče či na zip kabely, pouzdra, bundy, jako ozdoba na konec šály (buď jedna velká nebo několik malých bambulek), pro miminka na hraní (k zavěšení nad postýlku), na hlavičky loutek a panáčků, na výrobu zajímavých ozdob na stromeček nebo do oken - rybiček, andálků apod. Zamyslíte-li se trochu, jistě s Vaší bujnou fantazií přijdete na spousty jiných způsobů využití... Pro jistotu příkládám obrázky, jak na výrobu bambulky, abyste měli kam nahlédnout, kdybyste měli příští rok potíže vzpomenout si na výrobní postup. D.

PROGRAM DO DUBNA 2002

Změny programu vyhrazeny.

Do 29. 1. je třeba podat přihlášky na rok 2002 a uhradit členský poplatek ve výši 300 Kč na člena!!!

8. - 10. 2. 2002 - Seminář o výzkumu Yettiho. Podrobnosti viz minulé číslo nebo na internetu na <http://mujweb.cz/zabava/dnem/yetti/yetti.htm>.

23. 2. 2002 - jednodenka - pravděpodobně strategická hra pro starší v klubovně.

22. - 24. 3. 2002 - Jarní vandr s T. O. Avalon pod vedením Višňáka a Waki za nalezišti tuhy, malachitů, ametystů a jiných zajímavostí.

13. 4. - DNEM... - hra po Brně pro malé i větší - podrobnosti viz na internetu na www.dnem.zde.cz a v dalších číslech Twisteru.

ZÁVĚRNÍK

Taky máte dojem, že se tento Twister poněkud zdržel? Ne, není to jen čekáním na Jardův zápis z Hubertovy jízdy (který mimochodem dodnes nepřinesl - ještě že je Piiff takový poctivec, že po každé akci ihned sedne a zápis napíše). Zlí jazykové tvrdí, že v tom mám prsty já, ale za všechno vlastně může - Coca Cola. Silva ji vylila na klávesnici počítače, a ten od té doby stávkuje. A co hůř, začíná stávkovat

i svěřený amatér. Všimli jsme si totiž, že zatímco naši přátelé a rodiče našich dětí Twister čtou se zájmem (Mirka: „Půjčila jsem si pořadač s minulými čísly Twisteru a celé jsem je přečetla!“), někteří naše kmenové děti ho nečtou vůbec. A protože přílohy Twisteru jsou a byly hlavně pro děti, nemá smysl je dělat každý měsíc, když do nich děti ani nenahlédnou - buď z důvodu nedostatku času (jako Terka a Dan, kteří kvůli nedostatku času dokonce od ledna do kmene přestanou chodit) nebo prostě proto, že je nebaví číst, natož pak učit se něco nového. Nejlépe to asi vystihla svého času Qinzy, když konstatovala: „Proč bych se to učila, když vím, kde to v případě potřeby najdu“. Má pravdu - stačí nakouknout na internet a vše potřebné tam bezesporu najdete. Co dál, to se uvidí, toto číslo však vychází bez přílohy. Váš redakční skřítek Nevěšhlavu

TWISTER č. 01/ročník 02 - měsíčník kmene Ligy lesní moudrosti Nová země Brno (reg. č. 613, IČO 7090 6521), kontaktní adresa: Tomáškova 7, 615 00 Brno, fax 05 4524 5842, mail senta@petrova.cz, www.volny.cz/novazeme, určený pro vnitřní potřebu kmene a informování osob kmeni blízkých o jeho činnosti. Neprodejně. Vychází v nákladu 50 výtisků v elektronické i papírové formě **29. 01. 2002**. Odpovědný redaktor: Dagmar Petrová. Redakční skřítek: Nevěšhlavu. Tiskové chyby a omyly vyhrazeny.